

ימי עיון בתנ"ר תשע"ט

התמודדותם של חכמים עם האתגרים בספר יחזקאל 0-74-400

טובה גנץ ganzelct@yahoo.com

ו. חזקאל פרק מג, י - כו

ז. פרק מה, ייח - כה

ז. שבת יג, ע"א: אמר رب יהודה אמר רב: ברם זכור אותו איש לטוב, וחנניה בן חזקיה שמו, שאלملא הוא נגנו ספר יחזקאל, שהיו דבריו סותרין דברי תורה. מה עשה? העלו לו שלש מאות גרבוי שמן, וישב בעלייה, ודרשן. (וכן: חגיגה יג ע"א ומנהגות מה ע"א)

□

ז. מנחות מה, ע"א: כה אמר ה' אלהים בראשון באחד לחודש תקח פר בן בקר תמים וחטא את המקדש", חטאתי? עולה היא! אמר רבי יוחנן: פרשת זו אליהו עתיד לדורשתה. רב אשיה אמר: מילאים הקריבו ביום עורה, כדרך שהקריבו ביום משה. תניא נמי ה כי, רבי יהודה אומר: פרשת זו אליהו עתיד לדורשתה אמר לו רבי יוסי: מילאים הקריבו ביום עורה, כדרך שהקריבו ביום משה; אמר לו: תנוחה דעתך שהנתחת דעתך.

□

ז. רמב"ם משנה תורה, ספר העבורה, הלכות מעשה הקרבנות, פרק שני, הלכה י"ב: כל שיעורי הנוסיכים האמורין בספר יחזקאל, ומນין אותן הקרבנות, וסדרי העבורה הכתובים שם כולם מילאים הן, ואין נהಗין לדורות; אלא הנביא ציווה ופירש כיצד יהיו מקריבין המילואים עם חנוכת המבנה, ביום המלך המשיח כשייבנה בית שלישי.

□

ז. רמב"ם, פירושו למסכת שבת: וחנניה בן חזקיה בן גרון, רצון ה' עליו, מאנשי החכמה המינויים בדורו, היו קשים על חכמי דורו עניינו ספר יחזקאל, ונחלץ לפרש עניינו, והתבודד בעלייה לפרשו, והוא החכמים עליהם השלום מבקרים אצל תמיד, והוא עוסק בהה החיבור... (פרק א, הלכה ד, מהדורות שילת, ירושלים, תשס"ה, עמ' כא).

□

ז. ספר דברים, פרשת כי תצא רצד: אלעזר בן חנניה בן חזקיה בן גרון אומר הרי הוא אומר (חזקאל מו, יא) איפה לפרט ואיפה לאיל ואיפה לכברש וכי מדרת פרים ואילים וככבים אחת היא והלא כבר נאמר (במדבר כט, ג) שלשה עשרונים לפרט ושני עשרונים לאיל ועשרין אחד לכברש אלא מלמד שאיפה גדולה ואיפה קטנה קרויה איפה.

□

ז. מסכת שבת פרק א, משנה ג: אלו מהלכות שאמרו בעליית חנניה בן חזקיה בן גרון, כשלו לבקרו.

□

ז. ספר דברים, פינקלשטיין, עמ' 313: אולי זו אחת מן הדרשות שנאמרו בעליית חנניה בן חזקיה בן גרון, כדי להתאים הלכות קרבנות בספר יחזקאל עם אלה שתורת הכהנים, כמסופר בשבת יג ע"ב, תעוד אפשר שציריך לומר שם אלעזר בן חנניה וכו'.

□

ז. שבת יג, ע"ב: ואלו מן ההלכות שאמרו בעליית חנניה בן חזקיה בן גרון שעלו לבקרו נמננו ורבו בית שמאי על בית הallel וו"ח דברים גורו בו ביום.

□

ימי עיון בתנ"ר תשע"ט

11. חגיגה יג, ע"א: תננו רבנן: מעשה בתינוק אחד שהיה קורא בבית רבו בספר יחזקאל, והיה מבין בחשמל, ויצאה אש מחשמל ושרפתו. וביקשו לגנזה ספר יחזקאל. אמר להם חנניה בן חזקיה: אם זה חכם - הכל

חכמים הנו?

12. ביצה בט, ע"א: תננו רבנן: הוא [אבא שאול בן בטנית] נכנס שלוש מאות גרביו יין מבורי המדות, וחבריו כנסו שלוש מאות גרביו שמן מצוי המדות, והביאום לפני הגוברים לירושלים. (ודומה לו בתוספתא, ביצה, פרק ג, הלכה ח).

13. חגיגה יג, ע"ב: אמר רבא: כל שרואה יחזקאל ראה ישעה. למה יחזקאל דומה - לבן כפר שרואה את המלך, ולמה ישעה דומה - לבן כרך שרואה את המלך.

14. מכילתא, בשלחת: זה אליו, ר' אליעזר או' מנין אתה [אומר שרואתך] שפהה על הים מה שלא ראה ישעה ויחזקאל שנאמר: "וביד [הנבי]אים אדמ[נה]" (הושע יב יא) מראות אלהים" (יחזקאל א א). למלך בשער ודם שנכננס [למדינה ועליו צפירה מקפתו וגיבורין מימיינו ומשמולו וחילוותיו מלפני ומאחריו והוא הכל שואלך איזהו המלך לפי שהוא בשער ודם כמותן אבל בשנigeria הקבר' על הים לא צרך אחד מהן לשאול איזהו אלא כיון שראו אותו הכירחו ופתחו כולם פיהם ואם זה אליו ואנו הוו אליו אביו וארכוממיחו. (מנחים י' כהנא, קטעי מדרשי הלכה מן הגניחה, ירושלים תשס"ה; מכילתא דרבי ישמעאל בשלח פרשה ג)

15. במדבר כח, יא: ובראשי חודשיכם תקריבו עללה לה, פרים בני בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמים

16. יחזקאל מו, ג: וביום החדש פר בן בקר תמים, וששת כבשים ואיל תמים יהיו

17. מנחות מה ע"א: וביום החדש (תקח) פר בן בקר תמים וששה כבשים ואיל תמים יהיו, פר מה תלמוד לומרי? לפי שנאמר בתורה "פרים", ומນין שאם לא מצא שנים מביא אחד? תלמוד לומר: "פר". "ששה כבשים" מה תלמוד לומר? לפי שכتب בתורה "שבעה", ומןין שאם לא מצא שבעה יביא ששה? תלמוד לומר: "ששה". ומןין שאם לא מצא ששה יביא חמשה, חמשה - יביא ארבעה, ארבעה - יביא שלשה, שלשה - יביא שנים, ואפילו אחד? תלמוד לומר: "ולככבים כאשר תשיג ידו". ומאחר דכתיב ה hei, ששה כבשים למה לי? דכמה דאפשר להדורו מחדرين.

18. זבחים בב, ע"ב: אמר רב הסדא דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו מדברי יחזקאל בן חי למדנו: כל בן נכר ערל לב וערל בשער לא יבוא אל מקדשי" (מד, ט). ומnellן דמחלי עבודה? דכתיב 'בהבאים בני נכר ערלי לב וערלי בשער להיות במקדשי לחלו את בית' (מד, ז).

19. מועד קטן ה ע"א: ולטעניך הא דאמר רב הсадא 'דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, מדברי יחזקאל בן חי למדנו...', עד שבא יחזקאל מנסי' אלא גمرا גMRI לה ואתא יחזקאל ואסמכיה אקרא, הכא נמי גMRI לה ואתא יחזקאל ואסמכיה אקרא. כך (ודומה לו: יומא עא ע"ב, תענית ז ע"ב, סנהדרין כב ע"ב; פג ע"א-ב, מובחים יח, ע"ב).